

Το Ιερό Δείπνο της Αναιμάκτου Θείας Ευχαριστίας

Ορθοδοξία / Ιερός Άμβων

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος

Στην σημερινή ευαγγελική περικοπή αγαπητοί μου αδελφοί, ακούσαμε τον Κύριο να μας διηγείται την πολύ διδακτική παραβολή του μεγάλου δείπνου όπως την αποκαλούν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας. Γνωρίζουμε πως ο Κύριος αρκετές φορές μέσα από παραβολές, δηλαδή μέσα από φανταστικές ιστορίες, μας αποκάλυψε σημαντικότες και ουσιαστικές αλήθειες της πίστεώς μας που συνδέονται άρρηκτά με το γεγονός της σωτηρίας μας. Το ίδιο ακριβώς κάνει και αυτή τη φορά με την συγκεκριμένη παραβολή.

Αυτός ο οποίος ετοίμασε το επίσημο και μεγάλο τραπέζι, κάλεσε πάρα πολλούς. Το φυσικό και το αναμενόμενο θα ήταν, όλοι οι καλεσμένοι να προσέλθουν στο δείπνο αυτό, αφού αυτός ο οποίος τους κάλεσε ήταν ένας σπουδαίος άρχοντας. Και έστειλε τον υπηρέτη του την ώρα του τραπεζιού να πει στους καλεσμένους, ελάτε γιατί είναι όλα έτοιμα. Και εκείνοι άρχισαν όλοι σαν να ήταν συνεννοημένοι να απορρίπτουν την πρόσκληση. Ο πρώτος είπε, αγόρασα χωράφι και έχω ανάγκη να βγω να το δω, σε παρακαλώ άφησέ με ήσυχο. Και ο άλλος είπε, αγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια και πάω να τα δοκιμάσω, δεν έχω τον χρόνο να παρευρεθώ. Και ο άλλος είπε, έκαμα τον γάμο μου και γι αυτό δεν μπορώ να έρθω. Και παρουσιάστηκε ο υπηρέτης και τα είπε όλα στον κύριό του. Εκείνος θύμωσε, αμέσως του έδωσε εντολή να βγει στις πλατείες και στους μικρούς δρόμους της πόλεως και να φέρει στην οικία του όλους τους φτωχούς, ανάπηρους και περιθωριακούς που θα έβρισκε μπροστά του, όπως και έγινε. Και αφού υπήρχε ακόμη τόπος και για άλλους, ο υπηρέτης έλαβε δεύτερη εντολή από τον κύριό του να βγει πάλι στους δρόμους και τα μονοπάτια και να αναγκάσει και άλλους για να γεμίσει το σπίτι του. Κλείνοντας την περικοπή αυτή ο Ιησούς καταλήγει στην διαπίστωση πως κανένας από τους ανθρώπους που επίσημα είχε καλέσει, ο άρχοντας εκείνος, δεν θα φάγει από το τραπέζι του, γιατί τελικά από όλους όσους κάλεσε, πολλοί ήταν καλεσμένοι αλλά ολίγοι οι εκλεκτοί.

Η σημερινή παραβολή είναι προφητική, αφού περιγράφει την στάση των ανθρώπων κάθε εποχής απέναντι στην πρόσκληση του Θεού. Οι δικαιολογίες περί αγοράς αγρού ή ζεύγους βοών ή περί γυναικός που ακούστηκαν από τους προσκεκλημένους του δείπνου για να δικαιολογήσουν την απουσία τους, θα μπορούσαμε να πούμε ότι συνοψίζουν τις αιτίες που μέχρι σήμερα κρατούν τους ανθρώπους μακριά από το μεγάλο δείπνο της Ευχαριστίας. Αυτές οι αιτίες δεν είναι άλλες από την δίψα για πλούτο και αγαθά και από την αναζήτηση της πρόσκαιρης ηδονής. Τα παραδείγματα που χρησιμοποιεί ο Χριστός στην παραβολή ως δικαιολογίες για την άρνηση της πρόσκλησης δεν είναι τυχαία. Οι άνθρωποι και τότε που εκφωνήθηκε η παραβολή αλλά και σήμερα ζουν κυριευμένοι από την μανία της απόκτησης αγαθών ή την αύξηση των όσων ήδη έχουν. Οι βιωτικές μέριμνες που απορρέουν από αυτήν την μανία αποτελούν μεγάλο εμπόδιο για την αποδοχή της πρόσκλησης του Θεού.

Ο Κύριος προτιμά να αναφερθεί σε δείπνο, διότι ένα δείπνο έχει μεγαλύτερη διάρκεια από ένα μεσημεριανό τραπέζι και έχει μεγαλύτερη ευφροσύνη. Θέλει έτσι να δείξει ότι το πανηγύρι της Βασιλείας του θα είναι ατελείωτο και λαμπρό. Ο Θεός λοιπόν ετοίμασε για μας άπειρα και απερίγραπτα αγαθά, που δεν μπορούμε να σκεφθούμε και να συλλάβουμε. Και απευθύνεται στον καθένα μας και μας καλεί στη Βασιλεία του για να μας καταστήσει αιώνια κοινωνούς των αγαθών Του.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Χριστός παρομοιάζει τη Βασιλεία του Θεού με δείπνο, με τράπεζα εορταστική στην οποία καλεί τους φίλους Του και όλοι μαζί γεύονται την κοινωνία με το Θεό. Η σημερινή όμως παραβολή διαφέρει αρκετά από

τις άλλες, όπου ο Κύριος τονίζει την ανάγκη της σωστής προετοιμασίας εκ μέρους μας, προκειμένου να συμμετάσχουμε στη Βασιλεία του Θεού. Γι αυτό και θυμόμαστε ότι δεν έγινε δεκτός εκείνος που δεν είχε «ένδυμα γάμου», εκείνος δηλαδή που δεν ήταν κατάλληλα προετοιμασμένος. Εδώ όμως βλέπουμε να καλεί ο οικοδεσπότης τους φτωχούς, τους ρακένδυτους, τους ταλαιπωρημένους, χωρίς να δίνει σημασία ούτε στην εμφάνιση ούτε στην ενδυμασία τους. Δεν πρόκειται όμως για αντίφαση, αλλά για αναφορά του Χριστού σε διαφορετικούς τύπους ανθρώπων, σε αυτούς που έχουν κληθεί στη Βασιλεία Του και σε εκείνους που αγνοούν ακόμα και την ύπαρξη του αληθινού Θεού.

Η Βασιλεία όμως του Θεού δεν εξαρτάται από τη θέληση ή τη διάθεση των ανθρώπων, αλλά από την παρουσία του Θεού, που έχει τη δύναμη να μεταμορφώνει τον άνθρωπο και να τον ζωοποιεί. Καλεί λοιπόν τους πτωχούς τω πνεύματι, δηλαδή τους ταπεινούς και τους πλουτίζει με τη θεϊκή Του σοφία. Καλεί τους ανάπηρους και τους κάνει υγιείς. Καλεί τους χωλούς και βαδίζουν τον ορθό δρόμο. Καλεί τους τυφλούς, ώστε να βλέπουν το φως το αληθινό. Η σοφία του Θεού υπερβαίνει τις ανθρώπινες αδυναμίες και η Εκκλησία, όπου το πνευματικό δείπνο της Βασιλείας του Θεού προσφέρεται σε όλους μας σε κάθε Θεία Λειτουργία.

<https://bit.ly/3FHWSnF>